

РЕШЕНИЕ

№ 2243

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 13.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **991** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Генка П. Д. срещу Заповед № 92-ЗИХУ-2561/23.09.2010г. на Д. на Дирекция Социално подпомагане – Л., потвърдена с Решение № РД-01-66/19.01.2011г. на Д. на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град.

В жалбата до съда се твърди, че с оспорената заповед незаконосъобразно е отпусната месечна добавка за балнолечение и рехабилитационни услуги в размер само на 195 лв. – за ползваните услуги от лицето с увреждания и не е отпусната добавка за придружител, каквато се следва, тъй като лицето е със 100% намалена работоспособност. Изразено е искане за отмяна на заповедта, в частта, с която не е отпусната добавка за покриване на разходите за един придружител.

Ответникът - Д. на Дирекция за социално подпомагане (ДСП) - Л. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и изразява искане съдът да постанови решение, с което да я отхвърли.

Административен съд - С. град като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт, с пряк интерес от оспорването и при спазена процедура по задължителното му административно обжалване. Решението на Д. на РДСП - С. град е

получено от жалбоподателката на 21.01.2011 г., поради което жалбата до съда от 03.02.2011 г. е подадена в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК и като такава е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 168 от АПК съдебната проверка за законосъобразност на оспорения административен акт включва преценка за компетентността на органа - издател, спазването на предписаната от закона форма, процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Със заповед № 91-ЗИХУ-2561 от 23.09.2010 г., издадена от Д. Дирекция Социално подпомагане – Л., на Генка П. Д. е отпусната добавка за балнеолечение и рехабилитационни услуги – веднъж в годината, в размер на 195 лв., по реда на чл.28 от Правилника за прилагане на Закона за интеграция на хората с увреждания (ППЗИХУ). Заповедта е издадена въз основа на молба – декларация от 15.09.2010г. за отпускане на помощ, подадена от Генка П. Д. и представена фактура № 5417/20.08.2010г., издадена от СБР-Б , придружена с фискален бон за заплатена сума от 404,80лв. Добавката за балнеолечение и рехабилитационни услуги е отпусната в размера по чл. 28, ал.2 от ППЗИХУ, само за разходите на Генка П. Д.. Не е отпусната добавка за покриване на разходите за придружител. Заповедта е оспорена пред горестоящия административен орган – Д. на Регионална дирекция Социално подпомагане – С. град, който с Решение № РД01- 66/19.01.2011 г. я е потвърдил по съображения, подробно изложени в решението. Директорът на РДСП – С. се е позовал на ЕР на ТЕЛК, съгласно което на Генка Д. е определена трайно намалена работоспособност без необходимост от чужда помощ.

Оспорената заповед е подписана със запетайка, във връзка с което по делото е представена заповед № РД-13/25.03.2010г. на Д. на Дирекция Социално подпомагане – Л., с която е наредено на началник отдел Социална закрила да подписва заповедите за отпускане на интеграционни добавки по реда на чл. 42 от ЗИХУ. Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал.7 от ЗИХУ заповедите, с които се отпускат добавките за социална интеграция се издават от Д. на Дирекция Социално подпомагане или от упълномощено от него длъжностно лице. Предвид цитираната разпоредба и представената заповед № РД-13/25.03.2010г., настоящата инстанция приема, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Според чл. 42, ал. 1 от ЗИХУ, хората с трайни увреждания имат право на месечна добавка за социална интеграция според вида и степента на увреждането и индивидуалните им потребности. Разпоредбата на чл. 42, ал. 1 ЗИХУ регламентира материалноправните предпоставки за получаването на месечна добавка за социална интеграция. Основна предпоставка според тази разпоредба за получаване на месечна добавка за социална интеграция е наличието на трайно увреждане на лицето. Допълнителните фактори определящи размера на същата са степен на увреждане и индивидуални потребности на увреденото лице.

С § 1, т. 2 от ДР на ЗИХУ е дадена легална дефиниция на понятието “човек с трайно увреждане” за нуждите на този закон. Според тази разпоредба “човек с трайно увреждане” е лице, което в резултат на анатомично, физиологично или психическо увреждане е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и в степен, възможни за здравия човек, и за което органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност или са определили вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто. По силата на този текст законовите предпоставки за

наличието на трайно увреждане на човека са две: на първо място анатомично, физиологично или психическо увреждане на човека, в резултат на което той е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и степен, възможни за здравия човек, и на следващо място, степента на намалена работоспособност или намалената възможност за социална адаптация да е 50 и над 50 на сто, установено от органите на медицинска експертиза. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Добавката според ал. 2 на същият текст е диференцирана и представлява парични средства, които допълват собствените доходи и са предназначени за покриване на допълнителни разходи за транспортни услуги, информационни и телекомуникационни услуги, обучение, балнеолечение и рехабилитационни услуги, достъпна информация, задоволяване на други основни жизнени потребности и диетично хранене и лекарствени средства.

По делото е приложено Експертно решение на ТЕЛК № 1031 от 060/31.03.2006г., съгласно което на Генка П. Д. е определена 92% трайно намалена неработоспособност, без чужда помощ. Представено е последващо Експертно решение № 0876 от 085/07.05.2008г. на ТЕЛК, с отбелязване, че е влязло в сила на 08.09.2010г., с което на Генка П. Д. е определена 100% трайно намалена работоспособност, с необходимост от чужда помощ.

Между страните не се спори, че Генка П. Д. има право на добавка по чл. 42, ал.1, т. 4 от ЗИХУ, като и че е спазен срока по чл. 28 от ППЗИХУ за представяне на разходооправдателен документ. Спорът е относно размерът на добавката и по конкретно дали същата следва да бъде отпусната в двоен размер, съгласно чл. 42г от ЗИХУ. Съгласно цитираната разпоредба, лицата с трайни увреждания с определена чужда помощ получават двойния размер на добавката по ал. 1 за покриване на разходите за един придружител, ако ползват такъв. От представеното Експертно решение № 0876 от 085/07.05.2008г. на ТЕЛК се установява, че на Генка П. Д. е определена 100% трайно намалена работоспособност, с необходимост от чужда помощ. Административният орган е използвал данни от Експертно решение на ТЕЛК № 1031 от 060/31.03.2006г., въпреки наличието на последващо ЕР, което е било в сила към момента на издаване на оспорената заповед. От последното следва, че заповедта за отпускане на добавка за балнеолечение и рехабилитация е издадена в несъответствие с действителната фактическа обстановка. Не е съобразено и обсъдено обстоятелството, че на Генка Д. е определена чужда помощ. Видно от представената фактура № 5417/20.08.2010г., издадена от СБР-Б, лицето е било на балнеолечение и рехабилитация от 20.08.2010г. до 27.08.2010г., вкл, на общо основание с придружител. Изложените обстоятелства са били известни към момента на издаване на оспорената заповед, но административният орган не се е съобразил с тях, поради което е издал незаконосъобразен акт. Материалноправните предпоставки по чл. 42г от ЗИХУ за отпускане в двоен размер на добавката по чл. 42, ал.1, т.4 от ЗИХУ е лицето да е с трайни увреждания, с над 90% намалена работоспособност и определена чужда помощ, медицинско предписание от специалист, и да е ползвало придружител. Спрямо Генка П. Д. е установено наличие на изброените материалноправни предпоставки, поради което същата има право на социална добавка по чл. 42г от ЗИХУ.

От страна на ответника са представени доказателства: ЕР на ТЕЛК № 0568 от 069/09.04.2009г., влязло в сила на 08.09.2010г., с което на съпруга на жалбоподателката Георги Иванов Диловски е определена трайно намалена работоспособност 100%, с чужда помощ за обслужване в битово отношение и фактура № 5378/12.08.2010г.,

издадена от СБР-Б , за сумата от 506,00лв. Във фактурата е отразено, че лицето е било на балнеолечение и рехабилитация от 10.08.201г. до 19.08.2010г., включително с придружител Г П. Д. на общо основание. В хода на устните състезания, от процесуалния представител на ответника е релевиран довод, че двамата съпрузи на самостоятелно основание ползват добавка за балнеолечение и рехабилитация и заплащането на добавка и в качеството им на придружители нарушава изискването на закона за еднократно ползване на социалната добавка в рамките на една година.

Посочените писмени доказателства са съществували към момента на издаване на оспорената заповед, но не са обсъдени от административния орган. Мотивите за отказ на изложеното основание са релевирани едва в хода на устните състезания, с което се нарушава правото на защита на адресата на оспорения акт.

С оглед на изложеното, настоящата инстанция намира, че Заповед № 92-ЗИХУ-2561/23.09.2010г. на Д. на Дирекция Социално подпомагане – Л. следва да бъде отменена в частта ѝ относно направения мълчалив отказ за опускане на социална добавка за придружител, съгласно чл. 42г от ЗИХУ. Административната преписка следва да бъде върната на административния орган за издаване на нова заповед по подадената от Генка П. Д. молба – декларация от 15.09.2010г., съобразно мотивите на настоящото решение, като бъдат взети предвид представеното Експертно решение № 0876 от 085/07.05.2008г. на ТЕЛК и бъдат обсъдени представените ЕР на ТЕЛК № 0568 от 069/09.04.2009г., влязло в сила на 08.09.2010г., с което на съпруга на жалбоподателката Георги Иванов Диловски е определена трайно намалена работоспособност 100%, с чужда помощ за обслужване в битово отношение и фактура № 5378/12.08.2010г., издадена от СБР-Б , за сумата от 506,00лв. Следва да бъде съобразено и наличие на основание за приложение на разпоредбата на чл. 28, ал.3 от ППЗИХУ.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във връзка с чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I –во Административно отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 92-ЗИХУ-2561/23.09.2010г. на Д. на Дирекция Социално подпомагане – Л., потвърдена с Решение № РД-01-66/19.01.2011г. на Д. на Регионална дирекция за социално подпомагане - С. град и

ИЗПРАЩА делото като преписка на Д. на Дирекция Социално подпомагане – Л., гр. С. за решаване на въпроса по същество при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

